

Nỗi Lòng Của Mưa

Mưa rơi thánh thót ...

*Hè lại reo trong khu xóm vắng
Đậu mỏng tươi lá bắt đầu xanh
Xa xa gà gọi con về tổ
Mưa vút qua đường phố vắng tanh.*

*Khởi bếp nhà ai quyện vào mưa
Vang vang tiếng trẻ bát sũa
Khóm trúc trong vườn thay áo mới
Gió se ru vùi giấc ngủ trưa.*

Mưa như trút nước ...

*Mưa sao lạnh buốt như cát da
Mưa tuôn xối xả dưới hiên ga
Mỏng manh cơ quắp trên hè nhỏ
Thằng bé lên năm chột khóc oà.*

*Đường phố đêm nay hun hút sâu
Trăng sao soi lối chẳng thấy đâu
Thương bầy con dại lê chân bước
Tiếng rao hàng tắt trong tiếng ngâu.*

*Cứ rơi, mưa mặc mưa cứ rơi
Ai vô tư lự bằng mưa tôi
Mái tranh dột nát thêm xiêu vẹo
Cụ già ngắm mưa mãi bụi ngùi.*

*Nỗi lòng của mưa ai có hay
Vô tư như chiếc lá vàng bay
Thế mà hôm nay mưa đừng bước
Chẳng hiểu vì sao đôi mắt cay.*

*Mưa đi hỏi hỏi tìm đất khan
Hỏi cho tường tận lẽ thế gian
“Cớ sao cũng một mưa tôi đến
Kẻ vui người lại phải khóc tràn?”*

Tô Nga

Saigon, VN

(cựu sinh viên đại học Sài Gòn)

